

Chuyện Xưa

Tác Giả: Háng Dáng

Thứ Hai, 02 Tháng 2 Năm 2009 09:28

Cuác du hành cáa Hoàng đi Madrid, vái cháng ghé qua Nice, đã đác chuán bá xong xuôi, chá còn hai ngày náa là anh sá bác lên chiác phi cá cáa hãng Air France. Tá Los Angeles anh sá bay tháng đi Nice, thành phá thá máng có háng cáa nác Pháp nám trên vùng Bá Bán Mây Xanh cáa Đáa Trung Hái, và anh sá có hai ngày đá đác cá bên Minh Trang, ngái yêu xáa kia cáa anh, ngái anh đã xa cách hán đã hai mái năm trái. Nay thì Minh Trang là mát bác sĩ sán khoa làm viác cho bánh vián thành phá, không còn là mát cô sinh viên du hác bé báng nhá trác, khi anh và em quen nhau và yêu nhau trên Paris. Hán hai mái năm, bao nhiêu thay đái trong cuác đái cáa hai đáa, thá mà duyên sá đã lái đáa hai đáa đán vái nhau. Trong mát hoàn cánh thát lá tháng, mát hoàn cánh mà nói ra ít ai có thá táng táng có thá xáy ra trên đái, anh đã lái bát đác liên lác vái ngái con gái anh yêu khi còn trá, khi anh mái cháa quá tuái hai mái, khi anh chá mái là mát sinh viên đác cha má cho đi sang Pháp du hác vào nháng năm đáu cáa tháp niên 60.

Sá là cách đây ba tháng anh đi Houston chái và trong mát quán ăn, tình cá anh gáp Quang, mát ngái bán cũ á Saigon tá lâu lám anh không gáp lái. Nhìn nhau ngángàng, hai đáa phái mát vài phút moi trong đáu hình ánh nháng bá mát cũ đã chìm trong quên lãng rái mái nhán ra đác nhau:

- Màỵ là tháng Hoàng, trác cá Nguyán Bánh Khiám!

- Còn màỵ, tháng Quang á Cáng Đá!

Ngái uáng vài chai bia vái nhau, ká cho nhau nghe bao nhiêu chuyán xáy ra sau nháng ngày khán nán, phái bá nác ra đi, chia xá vái nhau bao nái niám chua cay cáa cuác đái, sau cùng anh nghe Quang nói:

- Tao nói cho màỵ nghe mát chuyán quan tráng mà suát náa tao quên. Đáu óc tao bây giá hái lán xán nháng cháa đán nái nào, tao chát nhá ra...

- Chuyán gì mà quan tráng? Cuác đái chúng mình bi giá còn gì mà quan tráng đác náa?

Chuyện Xưa

Tác Giả: Háng Dáng

Thứ Hai, 02 Tháng 2 Năm 2009 09:28

- Mà có nhá tháng Bách không? Tháng Bách táng giám đác ngân hàng Nghĩa Tín ngày xáa?

Nghe đán tên Bách, anh tháy xa xám mát máy, anh tháy choáng váng, anh tháy lái nháng hình ảnh buán thái xa xáa. Anh giá vá:

- Tháng Bách nào, tao đâu có quen tháng nào tên Bách?

- Tháng Bách HEC cùng bán vái mình ở Foyer des Étudiants. Làm sao mà quên nó đác?

Vô tình Quang đã giái lái cái quá khá xa xôi, cái quá khá cháa đáng bao nái buán đau đái vái anh. Tánhiên anh tháy quay cuáng trong đáu óc nháng hình ảnh cáa mát thái kỳ đán tái, nháng hình ảnh mà anh đã chôn đáu trong thâm sâu cáa ký ức, nháng hình ảnh anh đã muán quên đi và đã quên bao nhiêu lâu nay.

- Ồ tháng đó! Nó vái tao không ăáng giá vái nhau...

Nháng ngày ở Saigon, anh đã tránh mát Bách, anh đã không muán nháng ngay cá đán cái tên cáa nó. Anh chánghe nói nó vánác làm quan, có nhiáu bác, ăn to nói lán, có vá đáp con khôn, có villa xe hái, ká háu ngái há, trong khi anh chá là mát con ngái tám tháng nhá bao nhiêu con ngái khác. Nhiáu khi anh nghĩ anh đã có tá ti mác cám. Nháng ván đá không phái thá, không phái chá là mác cám. Nó có nguyên nhân xa hán là tián bác, đáa vá, tiáng tăm. Nó là mát ván đá tình cám dính líu đán nhán thác vá con ngái cáa anh...

- Tao biát. Nháng sau này thì khác. Gán đây tao lái tháy nó cánhác đán tên mà. Nó hái thăm các anh em bán vá mà, cá tìm tông tích cáa mà mà không ra....

Sángác nhiên làm cho anh váa tò mò váa thích thú. Lý do gì thúc đáy Bách đi tìm anh? Tái sao lái có mát thay đái láp t ráng, thay đái thái đá? Hái xáa nó đâu ở a gì anh, nó đâu muán nghe đán cái tên Hoàng cáa anh chá nói gì đán viác nó hái thăm vá anh, muán tìm anh? Mà tìm đá làm gì mái đác cá chá?

Chuyện Xưa

Tác Giả: Háng Dáng

Thứ Hai, 02 Tháng 2 Năm 2009 09:28

- Nó tìm tao làm gì? Tao có nán gì nó đâu? Sang đán bên này thì mánh ai náy sáng, đâu còn trâu buác ghét trâu ăn làm gì náa?

- Chúng tao cũng hái nó câu đó. Nó chá nói nó cán gáp máy trác khi nó chát, nó cán nói vái máy mát chuyán gì quan tráng, rát quan tráng cho cá nó lán máy...

- Nói vái tao mát chuyán, rát quan tráng, trác khi chát? Lánh? thánh? đó là chuyán gì? Thá hai cái gì mà quan tráng? Thá ba, trác khi nó chát, làm nhá thá nó sáp chát không báng...

- Tao cháa káp nói vái máy đáu đó... nó sáp chát, phái rái, đúng thá đáy. Nó ám náng tánhiáu tháng nay, cháng còn sáng đác bao lâu náa... Máy nên tôi nghiáp nó... Máy mà nhìn tháy nó thì máy cũng nhá tao, cũng sá tháy nó thát đáng tháng...mà thôi...

- Máy nói thát hay nói gián chái? Nó bá bánh gì mà ghê váy?

- Ung thá tuyán táy... Bác sĩ nói... tách chá còn là thái gian... vài ba tháng thôi. Bây giá nó chá còn là mát cái xác không hán... mà cái xác thì cũng chá da bác xáng. Nó nám chá chát và cáu nguyán đác tháy mát máy trác khi ra đi. Chúng tao hái nó chuyán gì, nhán lái đác không? Nó báo không, nó muán gáp chính máy, nói tháng vái máy thì máy mái tin, máy mái tháy đó là mát chuyán quan tráng. Nó báo đó là mát bí mát, chá liên quan đán nó và máy mà thôi, không ăn nháu gì đán chúng tao...

- Làm gì có chuyán quái gánh váy đác? Thá bây giá nó á đâu? Vá con ra sao?

- Nó sáng mát mình, không vá con gì cá, ngay á gán đây. Náu máy đáng ý, mai tao đáa máy tái thăm nó. Tái nghiáp nó lám... Gáp máy xong chá nó mái chát đác yên tâm...

- Máy ká gì toàn là chuyán lá! Năm 72 khi á Pháp vánác, nó đán theo cá vá con mà? Vá nó là

Chuyện Xưa

Tác Giả: Hoàng Dũng

Thứ Hai, 02 Tháng 2 Năm 2009 09:28

Monique Quỳnh Anh, mày biết chắc sao không? Thì với con nó đâu rồi? Ly dị hả?

Thật là một tin xét đánh đũa với anh! Ngày đó anh sống âm thầm trong sự buồn tẻ của riêng anh. Anh có nghe nói đến với Quỳnh Anh với bạn bè, nàng Lily Bách và có một đứa con, nhưng chẳng bao giờ anh tìm hiểu thêm làm gì. Cuộc đời có lắm chuyện trên trời, riêng với nàng Lily Bách cũng đủ làm cho anh quá đau lòng rồi. Anh đã quên đi dĩ vãng và anh đã quên. Nay bỗng nhiên tất cả lại sống lại trong tâm trí anh, làm sống lại trong anh một thoáng lòng...

Xin mời vào đọc tiếp trên trang web <http://huongduongtxd.com>